

AUGLÝSING

um ýmis ákvæði um starfstilhögun á skipum á alþjóðasiglingaleiðum.

I. Farþegaskip.

1. gr.

Áður en farþegaskip lætur úr höfn til útlanda, skal vandlega loka öllum landgöngu-, farm- og kolahliðum, enn fremur vatnsheldum hurðum í skiljum, þar með taldar, 1) vatnsheldar hurðir á hjörum í millipilfarsskilju, sem aðskilur farmrúm, 2) vatnsheldar hurðir milli kolarúma á millipilfari undir skiljuþilfari, 3) op á vélarúmskiljum, sem lokað er svo vatnshelt sé, með loki, sem taka má af.

Á ferð skipsins má ekki opna hinar vatnsheldu hurðir í skiljunum, nema brýn nauðsyn sé til vegna starfa í skipinu, eða þegar æfingar eru gerðar samkvæmt 3. gr. Á öðrum tíma skulu þær ávallt vera lokaðar.

Ef í vatnsheldri aðal þverskipsskilju eru aðrar vatnsheldar hurðir en fyrir ásgöngum, í þeirri hæð, að neðri brún þeirra sé undir dýpstu hólfunarhleðslulínu, og þannig gerðar, að þeim verði lokað samtímis og með vélaútbúnaði frá stjórnþalli, þá skal áður en þeim er lokað á þennan hátt gefið hljóðmerki, sem allir þekkja, til viðvörunar.

2. gr.

1. Ef neðri brún ljóra, sem er milli þilfara á farþegaskipi, sem fer milli landa, er undir línu, sem dregin er með súðinni jafnhliða skiljuþilfari þannig, að lægsti punktur hennar er 1.37 m, að viðbættum $2\frac{1}{2}$ af hundraði af breidd skipsins fyrir ofan hleðslulínu þá, sem skipið liggur á, er það lætur úr höfn, skal loka öllum þessum ljórum tryggilega, svo vatnshelt sé, og má ekki opna þá á leiðinni.

Þegar ofangreinds er gætt, má taka tillit til djúpristu skipsins, ef það liggur í fersku vatni.

2. Þeim ljórum og ljórahlerum, sem ekki eru aðgengilegir á ferðum skipsins, skal loka tryggilega áður en farið er af stað.

3. Ljórum, sem komið er fyrir undir takmarkalínunni á þeim rúmum, sem ýmist eru notuð fyrir farþega eða farm, skal lokað tryggilega, svo vatnshelt sé, þegar rúmið er notað fyrir farm.

4. Lausir ljórahlerar, sem hafðir eru fyrir ljórum undir skiljuþilfari, skulu, séu þeir teknir frá ljórunum, geymdir hver við sinn ljóra.

5. Vatnshelt lok fyrir ösku- og sorppípur, sem hafa afrás undir takmarka-línunni, skulu vera lokuð, þegar ekki er verið að nota pípunar.

3. gr.

1. Þegar skip er á ferð, skal vikulega halda æfingu í meðferð vatnsheldra hurða, ljóra og meðferð á lokunartækjum frá-ræsa, ösku- og sorppípu, og enn fremur prófun á hinum sjálfvirka neyðarlýsingarútbúnaði.

Sé skip lengur en eina viku á ferð milli hafna, skal fara fram fullkomin æfing, áður en skipið leggur úr höfn, og svo eflir það einu sinni í viku, meðan ferð stendur

yfir. Þó skulu allar vatnsheldar hurðir, sem nauðsynlega þarf að nota á ferðinni, athugaðar daglega.

2. Þær vatnsheldu hurðir, þar með talin lokunar- og tilvísunartæki, enn fremur lokar, sem verða að vera lokaðir til þess að rúm verði vatnshelt, skulu á meðan á ferð stendur skoðaðir reglulega, að minnsta kosti einu sinni í viku.

4. gr.

1. Sérhverjum björgunarbát skal stjórnað af áður ákveðnum manni, sem skal vera stýrimaður eða háseti með ræðaraskírteini, enn fremur skal fyrir fram ákveða, hver vera skuli varastjórnandi bátsins. Stjórnandi björgunarbátsins skal hafa skrá yfir bátverja og verður að sjá uni, að bátverjum sé kunnugt um það starf, sem sérhverjum þeirra ber að inna af hendi.

2. Á sérhverjum mótorbjörgunarbát skal vera maður, sem hefur góða þekkingu á mótörnum og stjórn hans.

3. Á sérhverjum mótorbjörgunarbát, sem hefur loftskeytasendistöð og ljóskastara, skal vera maður, sem kann að fara með stöðina og það, sem henni fylgir.

5. gr.

1. Á meðan skipið er á leiðinni, skal hafa fullnægjandi brunavörzlu, svo eldsuppkomu, ef að höndum ber, verði vart eins fljótt og unnt er.

2. Áður en skip leggur upp í ferð, skal þess gætt, að öll brunatæki skipsins séu albúin til notkunar. Sérstaka árvekni ber að hafa vegna brunahættu á þeim stöðum, þar sem bifreiðar eru fluttar.

II. Farþegaskip á alþjóðasiglingaleiðum og vöruflutningaskip, 500 rúmlestir og stærri, á sömu leiðum.

6. gr.

Áður en skip lætur úr höfn, skal allri skipshöfninni gefin fyrirskipun um það, hvaða starf hverjum manni er ætlað að inna af hendi, þegar ákveðin merki eru gefin. Þessi fyrirskipun er gefin með starfsskrá, og skal í henni lekið fram, hvar hverjum af skipshöfninni er ætlaður staður og starf, að því er tekur til: .

- a. lokunar á vatnsheldum hurðum og lokum o. s. frv.;
- b. útbúnaðar báta, bjargfleka og bjargtækja almennt, og fara með loftskeytasenditækið í bátinn;
- c. að setja báta, sem eru undir bátsuglum, á flot;
- d. að gera aðra báta, bjargfleka og fleytitæki yfirleitt tilbúin;
- e. að kveðja saman farþega;
- f. að slökkva eld.

Starfsskráin tiltekur einnig, hvert starf sé ætlað veitingafólkinu, ef slys ber að höndum, að því er að farþegum lýtur, og þá sérstaklega:

- a. að gera farþegum aðvart;
- b. að sjá um, að þeir klæðist og færi sig vandlega í bjargbeltið;
- c. að kveðja þá saman á tiltekinn stað;
- d. að halda uppi reglu á göngum og í stigum og stjórna almennt umferð farþeganna,

og enn fremur sjá um, að teppi séu látin í bátana.

Starfsskráin skal tilgreina þau sérstöku viðvörunarmerki, er kalla alla skipshöfnina á sinn stað við bátana, eða er bruna ber að höndum. Auk þess skal hún hafa að geyma nákvæma lýsingu á þessum merkjum.

Í klefum farþega og öðrum vistarverum þeirra skulu vera spjöld með skýringum á ýmsum tungumálum á öllum þeim merkjum, er farþega varða. Aðvörunarmerki það, er kallar farþega á tiltekna staði. skal vera 7 stutt hljóðmerki og síðan eitt langt, gefin með blístrunni eða gufunni. Til viðbótar við þessi hljóðmerki skal á öllum skipum, sem ekki eru í stuttum ferðum á alþjóðasiglingaleiðum, koma hljóðmerki frá rafknúnu tæki, sem heyrir um allt skipið, og skal því stjórnað frá stjórnþalli.

Áður en ferð er hafin, skal starfsskráin fullgerð og hengd upp á áberandi stað og sérstaklega í vistarverum skipshafnar.

7. gr.

Á farþegaskipum skal báta- og brunaæfing fara fram vikulega, þegar því verður við komið, og á skipum, sem eru meira en viku í ferð, skal hafa þessar æfingar áður en skipið leggur úr síðustu höfn.

Á vöruflutningaskipum skulu báta- og brunaæfingar fara fram mánaðarlega.

Á farþegaskipum skal, innan 24 klst. eftir að skipið hefur látið úr höfn, haldin æfing með farþegunum. Þetta nær þó ekki til skipa, sem ekki fjarlægjast örugga höfn meira en 200 sjómíllur eða ef vegalengdin frá síðustu höfn. sem skipið leggur út frá til fyrstu hafnar, er ekki lengri en 600 sjómíllur. Báta- og brunaæfingum skal þannig hagað og stjórnað, að bálsverjar fái raunhæfa og góða æfingu í öllu því, sem gera skal.

III. Gæzla á raforkuvirkjum í skipum.

8. gr.

1. Stöðugt skal þess gætt, að ásigkomulag allrar einangrunar sé í góðu og öruggu lagi.

Í raforkuvirkjum, sem hafa jarðbundna lampa, skal einangrunarinnar gætt með því að athuga ljósmagn lampanna. í skipum, sem eru stærri en 500 rúml. brúttó, er nauðsynlegt að mæla einangrunarmótstöðuna reglulega. Þegar veruleg breyting verður á einangrunarmótstöðunni, skal þegar reynt að finna gallana og ráða bót á þeim.

2. Öllum rafmagnsvélum og tækjum skal vel við haldið, svo að þau trufli ekki starfrækslu loftskeytastöðvarinnar.

3. Öllum færanlegum lömpum og tækjum, ásamt raftaugum þeirra, skal vel við haldið og fljótt bætt úr göllum þeirra.

IV. Færsla eftirlitsbókar.

9. gr.

Í eftirlitsbókina skal greinilega rita:

1. Hvenær opum þeim, sem um getur í 1. og 2. gr., var lokað eða þau opnuð.
2. Hvenær æfingar, samkvæmt 3. gr., hafi farið fram og hvaða gallar, ef einhverjir eru, hafi komið í ljós.
3. Hvenær æfing hafi farið fram samkvæmt 7. gr. Hafi hún ekki farið fram á réttum

tíma, skal þess getið og hvaða ástæður hafi verið þess valdandi.

Ákvæði þessi eru hér með sett samkvæmt lögum nr. 68 5. júní 1947, um eftirlit með skipum, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi auglýsing nr. 44 13. júlí 1936, um ýmis ákvæði, er snerta starfshögun á farþegaskipum á alþjóðasiglingaleiðum.

Samgöngumálaráðuneytið, 28. marz 1953.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.